

IX kadencja



KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 11)

z dnia 30 stycznia 2020 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 11)

30 stycznia 2020 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Stanisława Tyszki (PSL-Kukiz15)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

I. informację komisarza do spraw miejsc pracy i praw socjalnych Nicolasa Schmita na temat programu Komisji Europejskiej dotyczącego zbudowania silnej Europy socjalnej na rzecz sprawiedliwej transformacji.

W posiedzeniu udział wzięli: **Nicolas Schmit** komisarz do spraw miejsc pracy i praw socjalnych, **Santina Bertulesi** zastępca dyrektora Gabinetu Komisarza, **Ana Carla Pereira** członek Gabinetu Komisarza, **Judit Rozsa** szef Wydziału E5 Dyrekcji Generalnej ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego, **Marek Prawda** dyrektor Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Polsce, **Bartosz Otachel** doradca ds. ekonomicznych w Przedstawicielstwie Komisji Europejskiej w Polsce, **Kazimierz Cwalina** radca ministra w Departamencie Analiz Gospodarczych Ministerstwa Rozwoju, **Łukasz Mikulec** naczelnik wydziału w Departamencie Europejskiego Funduszu Społecznego Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej, **Magdalena Ochej-Łokuciejewska** naczelnik wydziału w Departamencie Spraw Europejskich MFiPR, **Michał Chalecki** główny specjalista w Biurze Inicjatyw Społecznych MFiPR, **Dominik Kruszyński** referendarz w Departamencie Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej MFiPR, **Ewelina Kicman** specjalista w Departamencie Współpracy Międzynarodowej Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, ks. **Stanisław Jureczuk** członek sekcji Polityka społeczna, rodzina Narodowej Rady Rozwoju, **Bartosz Arłukowicz** poseł do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Adam Dudzic** – wicedyrektor Biura Spraw Międzynarodowych, **Kaja Krawczyk** – naczelnik Wydziału ds. Unii Europejskiej BSM, **Agata Jakiewicz**, **Paweł Witecki** i **Aleksandra Rhein** – z sekretariatu Komisji w BSM.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Stwierdzam kworum. Serdecznie witam w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej na posiedzeniu Komisji do Spraw Unii Europejskiej naszego dzisiejszego gościa pana Nicolasa Schmita, komisarza do spraw miejsc pracy i praw socjalnych, wraz z całą delegacją. Serdecznie witam także wszystkich posłów członków Komisji oraz pozostałych gości.

Porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia przewiduje wysłuchanie informacji pana komisarza Nicolasa Schmita na temat programu Komisji Europejskiej dotyczącego zbudowania silnej Europy socjalnej na rzecz sprawiedliwej transformacji. Czy są uwagi do porządku dziennego? Nie widzę, wobec tego stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny.

Przechodzimy zatem do rozpatrzenia informacji. Uprzejmie proszę o zabranie głosu pana komisarza Nicolasa Schmita.

Komisarz do spraw miejsc pracy i praw socjalnych Nicolas Schmit:

Bardzo dziękuję. Witam wszystkich. Przede wszystkim chcę powiedzieć, że z ogromną radością przyjechałem do Polski. Polska to jeden z pierwszych krajów odwiedzanych przeze mnie w nowej funkcji. To ważny moment, dlatego że Komisja właśnie zaproponowała kilka dni temu istotne programy dotyczące zielonego ładu oraz Europy socjalnej. Chciałbym również podkreślić, że ta Komisja chce być Komisją, która proponuje, ale też która potrafi słuchać. Dlatego kładziemy duży nacisk na to, by wyjeżdżać do państw członkowskich, słuchać, co ludzie mają do powiedzenia, rozmawiać, starać się zrozu-

mieć, jak wygląda rzeczywistość na miejscu, co się dzieje. Przywiązujemy dużą wagę do utrzymywania kontaktów z parlamentami krajowymi państw członkowskich, dlatego tak bardzo się cieszę, że mogę się dzisiaj z państwem tutaj spotkać, również po to, żeby porozmawiać, żeby się wymienić opiniami.

Odpowiadam za miejsca pracy w ramach kolegów komisarzy. Polska ma tu spore sukcesy. Wskaźnik bezrobocia jest całkiem niski plus wzrost gospodarczy, który jest dynamiczny. Równocześnie rynek pracy ulega dynamicznym zmianom, stąd trzeba się zastanowić, jak najlepiej dostosować się do tych zmian. W gruncie rzeczy można mówić o dwóch rodzajach transformacji. Pierwsza to transformacja technologiczna. Technologie zmieniają się gwałtownie i właściwie mają wpływ na wszelką działalność gospodarczą, wszystkie sektory i miejsca pracy. Transformacja cyfrowa jest niezwykle ważnym zagadnieniem. Właśnie wracam z Ministerstwa Edukacji. Mówiliśmy tam i o przygotowaniu dzieci i kształceniu dzieci w szkołach w tym zakresie, ale również o tym, jak zmieniać, przekwalifikowywać tych, którzy są już w tej chwili na rynku pracy, zważywszy, że profil zawodowy wielu stanowisk pracy się zmienia.

Oprócz miejsc pracy zajmuję się również prawami socjalnymi. To jest okres transformacji, naznaczony zmianami klimatu i naszym nowym dokumentem – Europejskim Zielonym Ładem. Ludzie muszą wiedzieć, że nie zostawiamy ich samych, że zabezpieczenia społeczne, ochrona społeczna nadal są niezwykle ważne. Ludzie mają być bardziej mobilni, zmieniać kwalifikacje, zmieniać pracę, ale w tej sytuacji powinni posiadać również poczucie bezpieczeństwa, że im się uda znaleźć nowe miejsce pracy, że je utrzymają dzięki przekwalifikowaniu i że będą mieć zabezpieczenie w życiu.

Takie są przekonania tej Komisji. Pani przewodnicząca von der Leyen mówi: chcemy gospodarki, która służy ludziom. Silna, dobra gospodarka w globalnym kontekście, w którym Europa ma współzawodniczyć, to jeden priorytet, ale drugi priorytet to wymiar socjalny Europy społecznej zakorzeniony w toczących się zmianach. Stąd też zaproponowaliśmy mapę drogową, program dochodzenia do Europy socjalnej. Oprócz tego różne inne rozwiązania, na przykład Fundusz Sprawiedliwej Transformacji jako środek pomocniczy transformacji, związanej głównie ze zmianami klimatu i ochroną środowiska. Będzie to pierwszy krok w procesie, który ma doprowadzić do planu działania w zakresie wdrażania europejskiego filaru praw socjalnych. To jest taka latarnia naszych wszystkich działań. Został wprowadzony ponad dwa lata temu. Unia Europejska i jej instytucje, a także państwa członkowskie przyjęły dokument, który nazywamy filarem praw socjalnych, z dwudziestoma zasadami określającymi zasady poprawy i budowania wymiaru społecznego Europy oraz wymiary socjalne i społeczne w poszczególnych państwach członkowskich. Inicjatywy w obszarze socjalnym mają być organizowane nie tylko przez Unię, lecz także przez państwa członkowskie.

Komisja przyjęła szereg istotnych priorytetów. Jeśli państwo pozwolą, to wymienię edukację i umiejętności. To jeden z naszych podstawowych priorytetów. Za kilka tygodni będę przedstawiał nowy program na rzecz umiejętności, który ma pomóc państwom członkowskim przygotować się do rewolucji kwalifikacji, która właściwie już trwa. Mamy też pomysły, w jaki sposób promować lepsze, wyższe płace w Europie, jak promować konwergencję płacową. Wiem, że Polska już w tej chwili podjęła szereg działań na rzecz określonego poziomu płacy minimalnej, jestem więc ciekaw, jak możemy wspólnie działać na rzecz lepszej konwergencji płacowej w Europie, zważywszy, że w tej chwili te widełki płacowe w Europie są bardzo szerokie. Mówię tutaj o płacy minimalnej. Wiem, że to sprawa krytyczna, ale niestety trzeba o tym rozmawiać, co zrobić z płacą minimalną, co zrobić z rokowaniami zbiorowymi, jak to zorganizować. Rokowania zbiorowe to wszakże też ważny element europejskiej rynkowej gospodarki społecznej. Będę ciekaw, co państwo myślą na ten temat, w jaki sposób państwo widzą te zagadnienia i jak państwo chcieliby do tego podejść.

Chciałbym również pomówić z państwem o walce z ubóstwem, szczególnie wśród dzieci. Chcielibyśmy wprowadzić gwarancje dla dzieci, która ma służyć temu, by w każdym państwie członkowskim wszystkie dzieci miały prawo do dobrej edukacji, opieki zdrowotnej, pielęgnacji, opieki na dobrym poziomie. Stąd chcielibyśmy współpracować z państwami członkowskimi w tej sprawie. Jeżeli dziecko jest biedne, to będzie biednym

dorośłym, będzie wykluczone społecznie. Nie możemy sobie na to pozwolić. Każdy jest potrzebny w naszym społeczeństwie, każdy jest potrzebny w naszej gospodarce. W wielu krajach występują w tej chwili niedobory wykwalifikowanej siły roboczej, stąd każdy powinien dostać szansę na dobre wykształcenie, na zdobycie właściwych kwalifikacji. Stąd walka z ubóstwem wśród dzieci jest dla nas tak ważnym priorytetem. Rozmawiamy w tej sprawie z państwami członkowskimi, a w szczególności z parlamentami krajowymi, żeby zobaczyć, jak one widzą zagadnienie ubóstwa wśród dzieci.

Tak mniej więcej wyglądają te główne tematy do otwarcia dyskusji. Przekazuję panu głos.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Bardzo dziękuję panu komisarzowi za przedstawienie informacji. Otwieram dyskusję. Bardzo proszę o zgłoszenia. Bardzo proszę, pan poseł Wałęsa.

Poseł Jarosław Wałęsa (KO):

Dziękuję. Bardzo się cieszę, że pan nas odwiedza. Jestem wdzięczny. Wspomniał pan o sile roboczej, o ludności czynnej zawodowo. W jaki sposób więc Komisja będzie walczyć z bezrobociem, szczególnie wśród młodych, czyli wśród tych ludzi, którzy dopiero wchodzi na rynek pracy? W Hiszpanii na przykład jest to poważny problem. W Polsce może nie aż tak.

Druga sprawa. Jaka jest propozycja Komisji dotycząca utrzymania aktywności zawodowej ludzi. Czy są jakieś specjalne programy, na przykład dla starszych pracowników, tak by dłużej pozostali aktywni?

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę, pan poseł Nowak.

Poseł Tomasz Piotr Nowak (KO):

Panie przewodniczący, szanowny panie komisarzu, chciałbym zadać pytanie związane z miejscami pracy w wyniku transformacji regionów, które przechodzą z gospodarki górniczo-energetycznej, w tradycyjnym znaczeniu, w stronę nowego narzędzia, nowego motoru, nowego paradygmatu rozwoju właśnie dla tych terenów, w których do tej pory była klasyczna energetyka. Chciałbym się zorientować, czy Komisja Europejska myśli o takim poziomie legislacji, w którym dyrektywą będzie określony poziom zaangażowania poszczególnych państw członkowskich właśnie w działania na rzecz regionów postenergetycznych w tym tradycyjnym znaczeniu, i czy rządy państw – oprócz programu *Just Transition*, oprócz Funduszu Sprawiedliwej Transformacji, rozumiem, różnych dźwigni, które będą uruchomione w UE – czy także w ramach procesu legislacyjnego dyrektywy będzie uwzględniony program kompensacyjny, który powinny przygotować poszczególne rządy w poszczególnych krajach. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Dziękuję bardzo. Pan poseł Zwiefka, bardzo proszę.

Poseł Tadeusz Zwiefka (KO):

Bardzo dziękuję, panie komisarzu, za to wprowadzenie. Dziękuję za spotkanie i dziękuję za niezwykle oczekiwaną przez nas zapowiedź szerszych konsultacji z państwami członkowskimi i z parlamentami narodowymi. Do tej pory miało to miejsce bardziej w przestrzeni parlamentarnej, pomiędzy Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi. Cieszę się, że Komisja Europejska również idzie w tę stronę, ponieważ te rozwiązania legislacyjne, które mają być przyjęte w ramach filara socjalnego dla Europy, będą niezwykle ważne.

Chciałem pana zapytać – w ramach tych konsultacji, które właściwie już się rozpoczęły, czego tak naprawdę państwo chcą się dowiedzieć? Czy macie jakąś wizję, czego chcecie się dowiedzieć? Szczególnie interesuje mnie obszar wynagrodzeń minimalnych. To są bardzo delikatne kwestie związane bardziej z prerogatywami państw członkowskich, a zatem jeśli mówimy o płacy minimalnej na poziomie wspólnotowym, to myślę, że możemy tu mówić o pewnego rodzaju mechanizmach, o powiązaniu tej płacy minimalnej z przyjętymi wskaźnikami, które wspólnie będziemy wypracowywać. To jest jedna kwestia.

Druga zaś dotyczy... i tu ogromnie się cieszę z postępu programów wsparcia dla dzieci i funkcjonującego już całkiem nieźle programu wsparcia dla młodzieży, ale chcę się podzielić taką refleksją, która nie jest chyba tylko polską refleksją, szerzej – myślę, że jest to refleksja europejska – że nasza młodzież dokonuje wyboru dotyczącego dorosłego życia, czyli swojej przyszłości, często w sposób nie do końca chyba przemyślany, bez wsparcia ze strony odpowiednich organów państwa, samorządu, szkoły, może również i rodziców, w kwestii wyboru kierunków kształcenia. My w Polsce obserwujemy, że wciąż niestety panuje takie zjawisko, że młodzi ludzie wybierają kierunki, które nie do końca dają w przyszłości szansę dobrego zatrudnienia. A mamy ogromne potrzeby w niektórych sektorach gospodarki, gdzie brakuje rąk do pracy. W kontekście zielonej transformacji, cyfryzacji, absolutnie przewidywalnych już dzisiaj zmian technologicznych – jak państwo chcą spojrzeć na przekonywanie młodych ludzi do wybierania tych kierunków, które w istocie w przyszłości dadzą pracę, tym samym zmniejszą poziom bezrobocia, a jednocześnie przyczynią się do rozwoju krajów członkowskich i do wzrostu gospodarczego? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszką (PSL-Kukiz15):

Dziękuję bardzo. Przepraszam, pozwolę sobie tutaj wejść i rozwinąć, jeśli można, jeden z wątków podniesionych przez pana posła Zwiefkę, mianowicie – kwestia zapowiedzi pani przewodniczącej von der Leyen dotyczącej europejskiej płacy minimalnej, tego mechanizmu, co do którego, o ile pamiętam, mają być zaprezentowane wyniki konsultacji w ciągu pierwszych stu dni Komisji. Jak wiemy... zgadzam się z panem posłem Zwiefką, że to jest bardzo delikatny temat, delikatny też poprzez różne tradycje, uwarunkowania gospodarcze poszczególnych państw członkowskich i różne systemy płacy minimalnej. Polska jest w trakcie pewnego eksperymentu, którego wyników jeszcze do końca nie znamy – dosyć szybkiego podnoszenia płacy minimalnej.

Natomiast chciałbym pana komisarza zapytać o coś takiego: po pierwsze, jakie są wyobrażalne zaproponowane mechanizmy – trochę rozwijając to, co powiedział pan poseł Zwiefka – ale z drugiej strony, czy lepszym mechanizmem z punktu widzenia ekonomicznego, gospodarczego, nie jest kwestia dochodu zwolnionego od podatku, czyli kwestia kwoty wolnej od podatku. Tutaj też mamy do czynienia z różnym tego poziomem w poszczególnych państwach europejskich, natomiast to jest coś, co jest czystym zyskiem dla obywateli, w odróżnieniu od płacy minimalnej, w ramach której wchodzi kwestia obciążenia podatkowego. W Polsce to obciążenie wynosi w tym momencie na umowach o pracę 40%, w związku z tym podnoszenie płacy minimalnej wiąże się też po prostu z potencjalnie wyższymi dochodami do budżetu. Bardzo jestem ciekaw, jak pan komisarz się odnosi do tej kwestii: płaca minimalna a wyższa kwota wolna od podatku, czyli podnoszenie poziomu dochodu nieopodatkowanego.

Może pozwolilibyśmy teraz odpowiedzieć panu komisarzowi, a później przejdziemy do dalszej serii pytań.

Komisarz do spraw miejsc pracy i praw socjalnych Nicolas Schmit:

Bardzo dziękuję. Padło kilka pytań na temat osób młodych. Od tego tematu zacznę. Rzeczywiście nie ulega wątpliwości, że mamy tutaj pewne postępy. Skutecznie udaje nam się walczyć z redukcją bezrobocia wśród osób młodych w Europie, natomiast wciąż mamy państwa członkowskie w UE, które borykają się z wysoką stopą bezrobocia wśród osób młodych. Częściowo wynika to z ogólnej kondycji gospodarczej tych państw, ale nie tylko, ponieważ wiąże się to też z kształceniem. Tutaj *à propos* pytania, które pan zgłosił – zaraz do niego przejdę – rzeczywiście musimy podjąć pewne działania na rzecz zwalczania bezrobocia wśród osób młodych. Musimy kontynuować nasze działania w tym kierunku. Poprzednia, jeszcze poprzednia Komisja wprowadziła tak zwaną gwarancję dla młodzieży. Co to oznacza? Ta gwarancja głosi, że każda osoba młoda, która ma problem z wejściem na rynek zatrudnienia, powinna otrzymać jakieś wsparcie w krótkim okresie – mówimy o trzech, czterech miesiącach – dzięki któremu ta osoba będzie mogła wrócić i dalej się kształcić albo też będzie miała możliwość podjęcia pracy. Wydaje mi się, że to jest właściwy kierunek. Najgorzej byłoby, gdybyśmy młode osoby zostawili samym sobie w stanie bezrobocia, ponieważ wszystkie badania pokazują, że im dłużej osoba

młoda jest bezrobotna, tym trudniej będzie jej później wejść na rynek pracy. Dlatego też w tym zakresie musimy dalej pracować i starać się, aby tę sytuację zmienić. Dlatego też przewodnicząca Komisji będzie wzmacniała gwarancje dla młodzieży i próbowała je też przystosować do różnych kontekstów, które będą właściwe dla poszczególnych państw członkowskich. Ten kontekst może być zupełnie inny we Włoszech niż w Polsce czy we Francji. Dlatego też jeden problem, który moim zdaniem ma niebagatelne znaczenie dla osób młodych, dotyczy osób, które ani się nie kształcą, ani nie pracują, tak zwane nic. Tak naprawdę nie wiem, jaki jest wskaźnik w tym zakresie dla Polski, ale minister edukacji wspominał, że w Polsce jest dość niewielki odsetek osób, które nie kończą szkoły, które przerywają szkołę, co jest oczywiście bardzo pozytywnym zjawiskiem, ale warto byłoby się pochylić nad statystykami. Na pewno trzeba zapobiegać zjawisku rzucania szkoły. Natomiast osoby, które już coś takiego zrobiły, powinny otrzymać możliwość znalezienia innego źródła zdobycia kwalifikacji i pracy.

Przechodzę do tego, o czym pan wspominał – wyborów osób młodych. Rzeczywiście, dziś jesteśmy w okresie naznaczonym wielkimi zmianami i wiele osób młodych podejmuje jakieś decyzje na zasadzie swoich preferencji, nie patrząc długofalowo na perspektywy rynku pracy. Czy możemy to zmienić? To nie będzie proste, trzeba to przyznać. Natomiast uważam, że musimy dokładać starań, aby takie osoby otrzymywały właściwe doradztwo zawodowe. Każde państwo członkowskie powinno zapewnić taką usługę osobom młodym. Co to oznacza? Kiedy młoda osoba jest na etapie podejmowania decyzji w sprawie edukacji, musi mieć świadomość, jakie są perspektywy dla danego kierunku na rynku pracy. Uważam więc, że właśnie system doradztwa zawodowego ma wielkie znaczenie. A to z kolei wiąże się też z infrastrukturą, z dostępnymi szkołami. Być może szkoły powinny być bliżej świata pracy. Może powinny zapraszać do siebie fachowców z rynku pracy, którzy mogliby wyjaśniać młodym osobom, co takiego dzieje się na rynku pracy i jakie są perspektywy. Wydaje mi się, że warto wzmacniać relacje między szkołami, uniwersytetami a konkretnymi fachowcami z rynku poszczególnych branż.

Kolejna rzecz. Moglibyśmy rozmawiać godzinami na ten temat prawie w każdym państwie członkowskim, z niewieloma wyjątkami, mianowicie – szkolenie zawodowe. Kształcenie zawodowe. To jest niezwykle ważna rzecz. Słyszałem od ministra, że jeżeli chodzi o Polskę... ale też mogę powiedzieć, że tak samo jest w Luksemburgu, gdzie kiedyś miałem tekę ministra, w wielu państwach przyjęło się uważać, że kształcenie zawodowe jest niepełnowartościowe. To musimy zmienić. Musimy podkreślać wartość, jaką niesie z sobą takie kształcenie. Kształcenie zawodowe jest bowiem bardziej zorientowane na zdobywanie umiejętności technicznych, tym samym jest bliższe firmom, spółkom i rynkowi pracy. Musimy więc przywrócić właściwą wartość kształceniu zawodowemu.

Komisja będzie teraz wykonywała przegląd działań w zakresie praktyk zawodowych, staży oraz kształcenia zawodowego. Chcemy zachęcać państwa członkowskie do tego, aby wzmacniać rolę takiego kształcenia w swoich społeczeństwach. Tyle może zrobić Komisja, ale koniec końców sprowadza się to do tego, co robią państwa członkowskie u siebie. Nie możemy przecież jeździć po szkołach i przekonywać młode osoby, żeby zdecydowały się na kształcenie zawodowe. Możemy przyjąć pewne ogólne podejście i wydaje mi się, że mamy tutaj wszyscy podobne poglądy, ale – koniec końców – trzeba będzie zmienić mentalność i nastawienie, a wiemy, że to nie jest takie proste.

Jednocześnie musimy przyjąć do wiadomości następującą rzecz: cokolwiek młoda osoba studiowała, to nie przesądza jeszcze o tym, jaką pracę będzie wykonywała później. Musimy tu zachować pewną elastyczność. W krajach anglosaskich widzimy większą elastyczność wśród osób młodych. Widzimy, że wiele osób studiowało na przykład filozofię, a potem skończyło jako bankierzy. Oczywiście, jak się chce być lekarzem, to lepiej iść na medycynę, bo tu może nie być tak prosto. Natomiast w wielu zawodach warto zadbać o pewną elastyczność, a – nawiasem mówiąc – kształcenie powinno się odbywać przez całe życie. Pamiętajmy, jak ważne jest jednak to przejście od przebywania w szkole do wejścia na rynek pracy. To jest kluczowy moment i wydaje mi się, że w wielu państwach, w wielu sytuacjach możemy ten moment przejścia ze szkoły na rynek pracy zmienić tak, aby osoby młode miały lepsze narzędzia w ręku i lepiej sobie mogły poradzić. Właśnie ten fundusz „Gwarancje dla młodzieży” na pewno może w tym pomóc.

Wspominał pan wcześniej o niedoborze umiejętności w poszczególnych zawodach. Takie zjawisko widzimy teraz wszędzie, zwłaszcza jeśli pomyślimy o branżach, które są naznaczone zmianami technologicznymi, cyfryzacją. Mówiłem o „Gwarancjach dla młodzieży” i powiedziałbym następującą rzecz – wszystkie państwa członkowskie, które wprowadziły „Gwarancje dla młodzieży”, powinny zadbać o to, aby osoba młoda miała jakieś podstawowe umiejętności cyfrowe, niższe bądź wyższe, natomiast każda osoba młoda w dzisiejszych czasach powinna przejść jakieś kształcenie w zakresie kompetencji cyfrowych, dlatego że gdzie się nie obrócimy, wszystkie miejsca pracy będą już miały jakiś zakres umiejętności cyfrowych. To są takie umiejętności i kompetencje, które dziś są nieodzowne. Stały się po prostu elementem naszego życia, więc tutaj musi tak być.

Przejdźmy teraz od młodzieży do osób trochę starszych. Wszyscy wiemy, że Europa przechodzi demograficzną zmianę. Właściwie w każdym państwie członkowskim te zmiany mają miejsce. Trzeba to uwzględnić. Średnio ludzie stają się starsi. Kobiety i mężczyźni żyją mniej więcej 80 lat. Kobiety trochę dłużej, mężczyźni krócej. To ma wpływ na przebieg zarówno kariery zawodowej, jak i ścieżki edukacyjnej. Stąd musimy nieprzerwanie inwestować w ludzi, i to przez dłuższy okres. Wiemy, że są firmy, które mówią pracownikowi po 50. roku życia: nie ma sensu już dalej w pana, w panią inwestować. To trzeba zmienić. Potrzebujemy każdego, i to każdego dłużej. Mówię to jasno i wyraźnie. Niedobory w umiejętnościach to już w tej chwili jest rzeczywistość wielu państw członkowskich. Mogą być z jednej strony wysokie stopy bezrobocia, z drugiej niedobory określonych umiejętności. Warto również pomyśleć o warunkach pracy. Jeżeli ludzie mają dłużej pracować, jeżeli mają dłużej zachowywać aktywność zawodową, to trzeba dopilnować, żeby cieszyli się dobrym zdrowiem. Stąd tak ważne są właściwe warunki pracy. Będziemy więc działać na rzecz ich utrzymania i poprawy. Nie chodzi tylko o ekspozycję na substancje szkodliwe lub niebezpieczne w miejscu pracy. Chodzi o choroby psychosomatyczne, psychospołeczne. Wiemy, że liczba przypadków tych chorób cały czas rośnie. Są one równie niebezpieczne jak ekspozycja, narażenie na działanie substancji szkodliwych. Postrzeganie inaczej kariery zawodowej, inwestycja w nabywanie kolejnych umiejętności przez całe życie zawodowe – to są takie pomysły. Nie wiem, ile wynosi wiek emerytalny w Polsce, ale wydaje mi się, że również o tym warto pomyśleć – żeby go nieco wydłużyć, równocześnie gwarantując po prostu lepsze warunki pracy i tym samym lepszy stan zdrowia wszystkich pracowników.

Komisja cały czas opowiadała się za niższym opodatkowaniem płac. Mówiła, że lepiej opodatkować co innego, a nie same płace. Pomiędzy opodatkowaniem a wysokością płac jest bezpośrednia korelacja, ale poziom opodatkowania leży w kompetencjach państw członkowskich. Komisja w tej sprawie nie może podejmować decyzji, ale może zachęcać państwa członkowskie do niższego opodatkowania pracy, a wyższego opodatkowania innych rzeczy, na przykład surowców energetycznych itd.

Płaca minimalna – zgadzam się, że sprawa jest niezwykle wrażliwa, ale – jak już mówiłem – rozpiętość płac w Europie jest bardzo duża. Niskie płace nie są rozwiązaniem dla gospodarki. Niskie płace ostatecznie nie dają możliwości długofalowego budowania konkurencyjności i innowacyjności gospodarki. Musimy więc zachęcać państwa członkowskie do podnoszenia płac, i to z bardzo prostych powodów. Słuchałem wielu rządów. Byłem już z kolegami z Komisji w Chorwacji i tam podniesiono taką kwestię, że tracimy młodych ludzi. Po prostu wyjeżdżają do innych krajów w Europie, bo tam poziom wynagrodzeń jest po prostu wyższy. My ich wykształciliśmy, zainwestowaliśmy w nich, a potem oni się zabierają i wyjeżdżają z Chorwacji do innego kraju, gdzie znajdują pracę poniżej swoich kwalifikacji, ale lepiej płatną. Dlaczego? Bo jest właśnie luka płacowa. Stąd potrzebujemy konwergencji płacowej w Europie. Komisja patrzy w nieco inny sposób. Było tak, że mówiono: trzeba obniżyć, obniżyć, obniżyć wynagrodzenia, obniżyć wynagrodzenie minimalne. Teraz mówimy: trzeba zasypać lukę płacową. Komisja nie mówi, jaka ma być konkretna kwota pensji minimalnej w Europie. To nie jest naszą intencją, to nie leży w naszych kompetencjach, ale chcielibyśmy na początku stworzyć ramy – jasno to powiedzieliśmy – ramy oparte na określonych wskaźnikach. Te wskaźniki pokazywałyby, że przy określonych warunkach życia, wydajności pracy, kondycji gospodarki, poziomie zatrudnienia należy przyjąć margines podwyższenia płacy,

oczywiście w sposób progresywny, etapowy. Mówię tutaj o podejściu progresywnym. Widzę, że w Polsce podniesiono niedawno pensję minimalną i że są planowane kolejne podwyżki. Bardzo mnie to cieszy. Odnotowuję ten fakt. Teraz trzeba się zająć tym, jak podnieść pensję minimalną w tych krajach, w których pensja minimalna jest naprawdę niska. 1:6 – taki jest stosunek najniższej do najwyższej. Najniższe pensje to jest chyba Bułgaria. 1:6 w stosunku do pensji najwyższej. Zważmy teraz na warunki życia. Istnieje margines tego, żeby z jednej strony poprawić warunki życia, z drugiej podnieść pensję minimalną z powodów ludzkich, gospodarczych, społecznych i demograficznych.

W tej chwili weszliśmy w etap konsultacji. Wysłuchujemy stanowisk partnerów społecznych. Chcemy się dowiedzieć, jakie jest ich zdanie, jak oni widzą tę sprawę. Po wysłuchaniu, po rundzie takich konsultacji chcielibyśmy zebrać wskazane pomysły i takie pomysły rzeczywiście mogłyby wejść w skład mechanizmu czy instrumentu na rzecz wyższych płac minimalnych w Europie. Po tym odbędzie się druga runda konsultacji z najważniejszymi interesariuszami, w tym również z parlamentami krajowymi. To wszystko zanim złożymy ostateczną propozycję.

Pan pytał z kolei o węgiel i o sprawiedliwą transformację. Wiem, że moja koleżanka Elisa odwiedzała Polskę kilka dni temu. Chcę powiedzieć, że wiemy, że taka transformacja może być problematyczna dla niektórych regionów europejskich, w tym regionów w Polsce. Dla nas jest oczywiście jasne, że nie możemy powiedzieć tak: po prostu musicie się dostosować do kryteriów emisyjnych. Zdecydowaliśmy o redukcji o 50% w ciągu 10 lat, co jest sporym wyzwaniem. Postanowiliśmy również, że w ciągu 20 lat cel „zero-emisyjności” również powinien zostać osiągnięty. Ale są takie regiony, które to odczują. Chcemy dać tym regionom instrumenty. Pierwszy to jest Fundusz Sprawiedliwej Transformacji, i to będzie tylko jeden element, ale chcielibyśmy również zmobilizować nowe inwestycje, by w dość krótkim czasie przyspieszyć zmiany strukturalne w tych regionach. Nie można po prostu powiedzieć górnikom: słuchajcie, niestety kopalnia zostanie zamknięta, stracie pracę, a potem zobaczymy, co dalej. Tak niestety nie można działać. Wspólnie z regionami, wspólnie z rządami państw musimy – i to wiemy – wypracować realną strategię transformacyjną połączoną z inwestycjami, ze zmianą profilu aktywności, przekwalifikowaniem ludzi, dokwalifikowaniem ludzi, szczególnie młodzieży, z tych regionów. Zielona transformacja, myślę, da sporo nowych szans. Transformujemy nasze gospodarki. To jest konieczne. Musimy inaczej spojrzeć na źródła energii, na gospodarkę obiegu zamkniętego, na szereg innych sektorów. Wyobrażam sobie, że generowanie energii będzie zdecentralizowane wraz z wprowadzeniem zielonego ładu, zwłaszcza jeśli skupimy się na OZE. Przy tak potężnych zmianach podstawowych my, jako Komisja, mówimy: nie zostawiamy ludzi z tym samych. Będziemy ich wspierać finansowo. Będziemy też, współpracując z wszystkimi interesariuszami, budować strategię zakładającą strukturalną zmianę dającą realną dobrą zmianę.

Oczywiście, to musi kosztować. Mamy Fundusz Transformacji, to jest jeden instrument. Będziemy też mieć finansowanie z Funduszu Społecznego, ESF, i z Funduszu Spójności, a także z mechanizmu transformacji. Tu mówimy o co najmniej 100 mld euro na najbliższe lata. Rozmawiamy w tej chwili z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym na temat otwarcia finansowania w wyższej wysokości dla transformacji strukturalnej tych regionów, których dotyczy właśnie ta zmiana. Globalna, całościowa strategia dla ludzi i dla gospodarki w tych regionach to są na pewno rzeczy, które zakładamy.

Mniej więcej odpowiedziałem na pytania. Wsparcie dla dzieci – mówiłem już, mówiłem, że to priorytet. Wiemy również, że to jest priorytet dla państwa. Walka z ubóstwem. Ubóstwo ma następstwa dla gospodarki, dla społeczeństwa. Rozmawiałem z dyrektorem Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Podczas tej rozmowy mówiliśmy o nierównościach i o ubóstwie, nie tylko z przyczyn społecznych, lecz także gospodarczych, dlatego potrzebujemy właściwych mechanizmów do zmniejszania poziomu ubóstwa i poziomu nierówności.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Dziękuję, panie komisarzu. Druga runda pytań. Może kwestia płacy minimalnej. Mówił pan, że w UE występują różnice na poziomie 1:6.

Komisarz do spraw miejsc pracy i praw socjalnych Nicolas Schmit:

Luksemburg ma najwyższe.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Tak, Luksemburg ma najwyższe, wróciłbym jednak do kwoty nieopodatkowanej. Tu pomiędzy Polską a Luksemburgiem występuje różnica w skali 1:11. W Luksemburgu nieopodatkowane jest 11 tys. euro, w Polsce nie ma nic. 1 tys. euro.

Komisarz do spraw miejsc pracy i praw socjalnych Nicolas Schmit:

Wydaje mi się, że nawet wyżej.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Wyżej. Więc wyższa jest ta różnica – mówię tutaj o kwocie wolnej od opodatkowania – niż w przypadku płacy minimalnej. Być może warto to uwzględnić. Być może Komisja powinna rozważyć kwestie kwoty wolnej od podatku obok kwoty płacy minimalnej.

Komisarz do spraw miejsc pracy i praw socjalnych Nicolas Schmit:

Uwzględniam. Możemy wydać zalecenia – bo się z panem zgadzam – natomiast to należy do państw członkowskich.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Zapisuję panów posłów do głosu.

Poseł Andrzej Grzyb (PSL-Kukiz15):

Dziękuję, panie przewodniczący. Panie komisarzu, chciałem bardzo serdecznie podziękować za pańską obecność. To jest pierwsza wizyta komisarza, chyba się nie pomyliłem, w tym składzie Komisji w nowej kadencji. Myślę, że dobrze by było, gdyby to było tradycją, że każdy z komisarzy odwiedzających Polskę miał w swoim programie możliwość spotkania się z Komisją do Spraw Unii Europejskiej Sejmu. Senat pewnie wyraziłby podobną opinię. Myślę, że to może być bardziej efektywne, tym bardziej że jest ta zapowiedź większej otwartości ze strony Komisji, jeżeli chodzi o kontakty z parlamentami narodowymi.

Natomiast pańskie doświadczenie jako ministra do spraw społecznych, socjalnych Luksemburga, ale też doświadczenie dyplomatyczne związane z pańskim mandatem ambasadora przy UE niewątpliwie owocuje też przemyśleniami na temat już przeszłych i toczących się negocjacji. Chciałbym zapytać pana o kwestie dumpingu socjalnego. On jest bardzo często – ten termin – używany w trakcie prac nad poszczególnymi regulacjami, które dotyczą kwestii przede wszystkim konkurencyjności poszczególnych sektorów. To się pojawiało przy okazji dyrektywy serwisowej, ale też pojawia się przy okazji dyrektywy transportowej, która jest w dalszym ciągu w trakcie prac. Jestem ciekaw pańskiego podejścia, bo wielokrotnie podnosiliśmy ze strony takiego państwa jak Polska, że nie ma ścisłej definicji dumpingu socjalnego. Raczej ma to charakter publicystyczny, a jednocześnie jest bardzo często podnoszone przy nowych aktach prawnych, regulacyjnych na poziomie UE.

Druga sprawa, też z tym związana, chciałbym zapytać, czy ma pan jakąś już może wstępną swoją ocenę – nie mówię o ocenie Komisji Europejskiej – na temat skutków wprowadzenia dyrektywy usługowej. Dlaczego o to pytam? Dlatego, że co prawda te informacje mają charakter medialny, ale ze strony firm z Polski pojawiają się takie sygnały, że oto ta dyrektywa owocuje tym, że na poziomie krajów, gdzie wykonywane są usługi serwisowe, pojawiają się – że tak powiem – ponadstandardowe oczekiwania wobec firm, które te usługi tam wykonują. One są związane z regulacjami, które dotyczą na przykład warunków pracy, działań organów kontrolnych w zakresie inspekcji pracy – to, co można byłoby ogólnie określić jako warunki pracy, warunki wykonywania. Oczywiście zdajemy sobie sprawę, że każdy z krajów członkowskich ma specyficzne regulacje i częstokroć jest tak, że są to bardzo odmienne systemy, które mogą bardzo mocno utrudniać funkcjonowanie w tym zakresie, i to się kłóci trochę z tą otwartością, jeżeli chodzi o wolność usług.

W tym kontekście chciałbym zadać pytanie panu komisarzowi, jakie są pańskie oczekiwania w związku z proponowaną konferencją na temat przyszłości UE w tej części, która

dotyczy kwestii Europy socjalnej i właśnie tych elementów, które są podnoszone w debacie, żeby ich już tutaj nie wymieniać, ale przede wszystkim poza płacą minimalną również innych aspektów, które dotyczą kohezji socjalnej na poziomie nie tylko państw członkowskich, ale również wszystkich państw będących członkami UE. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Dziękuję bardzo. Proszę, pan poseł Jacek Czerniak.

Poseł Jacek Czerniak (Lewica):

Panie przewodniczący, panie komisarzu, pozwoli pan, że wrócę do pytania związanego z płacą minimalną, bo stwierdził pan – faktycznie tak jest – że Komisja Europejska nie może ingerować w opodatkowanie płacy minimalnej, a doskonale pan wie, że koszty płacy minimalnej w Polsce są dość wysokie. Myślę, że ten pomysł pana przewodniczącego Tyszki, żeby w formie rekomendacji – być może – po tych konsultacjach przedstawić takie założenia, żeby zmniejszyć jednak opodatkowanie płacy minimalnej, to byłoby dobre wyjście. Natomiast mówił pan o mechanizmach, które będą wprowadzane. Komisja Europejska konsultuje w tym momencie. Chcę zapytać konkretnie, bo przecież decyzji jeszcze nie ma – wyczytałem, że jednym z proponowanych mechanizmów powiązania płacy minimalnej jest powiązanie ze średnią danego kraju, ale że ta płaca minimalna nie może być niższa niż... i tu pada procent. Konkretnie pytanie: czy to było brane pod uwagę? 60% średniej krajowej danego kraju członkowskiego. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Dziękuję panu posłowi. Bardzo proszę, pan poseł Krzysztof Gadowski. Czy są jeszcze jakieś pytania?

Poseł Krzysztof Gadowski (KO):

Dziękuję bardzo. Panie komisarzu, tak jak koledzy wspomnieli, cieszymy się, że państwo przyjeżdżacie do nas i chcecie o tych sprawach rozmawiać. W poniedziałek, jak pan wspomniał, byłem na spotkaniu z panią komisarz do spraw polityki spójności i reform w Katowicach. Rozmawialiśmy o tym Funduszu Sprawiedliwej Transformacji. Akurat region górniczy, więc było o czym rozmawiać. Dzisiaj gościmy pana i z tego się cieszymy.

Nie ukrywam, że po tych spotkaniach – dzisiejsze jeszcze się nie zakończyło – mam trochę niedosyt, bo mówimy o tym, jak pan wspomniał, już od dwóch lat. Oczekiwałem, przynajmniej na pierwszym spotkaniu w poniedziałek, i może dzisiaj, że państwo przejeżdżacie z jakimiś konkretnymi propozycjami, nad którymi my dyskutujemy, wpisujemy się w to, co państwo macie przedstawić. Na bazie doświadczeń Polski podchodzimy do konkretnych propozycji, projektów – i dyskutujemy. Trochę mnie pan uspokoił, że to jest pierwsze spotkanie, że to jest ta wizyta, która w jakiś sposób ma państwa przystosować czy wzbogacić państwa wiedzę, co w naszym kraju i czego oczekujemy, ale jeśli się już dwa lata na ten temat dyskutuje, to moim zdaniem dobrze by było już kilka konkretnów mieć i pokazać choćby na przykładzie UE, jakie są przykłady i w jakim kierunku konkretnie zmierzamy. Ale wszystko też w naszym odczuciu i w odczuciu Polaków – i w trakcie tej dyskusji to wyraźnie zostaje wskazane – opiera się również na środkach finansowych. Tak jak ten Fundusz Sprawiedliwej Transformacji energetycznej to jest 100 mld euro, no to w naszych polskich wyliczeniach, gdybyśmy mieli dojść do neutralności energetycznej, Polsce potrzeba około czy ponad 500 mld euro. Mówimy o kolejnym elemencie, o sprawiedliwej transformacji związanej ze sferą socjalną, to są kolejne pieniądze i kolejne rzeczy. Ile tych pieniędzy właściwie UE chce przeznaczyć i w jakiej perspektywie czasowej te pieniądze mają trafiać do krajów członkowskich i jakie kryteria przyjmujemy, bo to, co pan wspomniał, że rzeczywiście Śląsk związany z tą sprawiedliwą transformacją energetyczną będzie mocno dotknięty przeobrażeniami i zmianami. Rzeczywiście, wiele będzie zależało również od tego, jakie środki będą nam przyświecały w zmianie naszego otoczenia, w dążeniu do zielonego ładu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Dziękuję bardzo. Czy mamy jeszcze jakieś pytania? To bardzo proszę, panie komisarzu.

Komisarz do spraw miejsc pracy i praw socjalnych Nicolas Schmit:

Bardzo dziękuję za te pytania. Pozwolę sobie zacząć od kwestii dumpingu socjalnego. Zgadzam się, że jest to rzeczywiście bardziej wyrażenie stosowane przez media niż koncepcja prawna, dlatego też w tekście dokumentu nie ma mowy o dumpingu socjalnym. Tam takie pojęcie się nie pojawia. Sytuacja w Europie jest taka, że widzimy dość dużą lukę między systemem zabezpieczenia społecznego a płacami na rynku, który przecież jest zintegrowany. Dlatego też, i mówię to z pełnym przekonaniem, jestem jak najbardziej za wolnym przepływem usług i będę się przyglądał pewnym barierom administracyjnym, tak abyśmy się starali uprościć – pan o tym wspominał – konkretne zapisy. Jeżeli to jest możliwe, zrobimy to. Wydaje mi się, że jest duży zakres, gdzie takie uproszczenie jest możliwe, gdzie pewne uproszczenia można robić łatwiej, prościej.

Mówimy o społeczeństwie cyfrowym. Wszystko dziś musi być cyfrowe. Jeśli tak, to to jest kolejny obszar, w którym można byłoby zadbać o takie ułatwienie i uproszczenie, jeżeli chodzi o poruszanie się spółek, ludzi. Chcielibyśmy ten proces uprościć i wszystkie kontrole, aby były one mniej uciążliwe dla spółek. To jest sprawa, którą naprawdę zamierzam się zająć. Również w PE widzimy duże zapotrzebowanie, aby to zrobić, i naprawdę bardzo poważnie do tego podejmiemy. Będziemy się zastanawiać, jak możemy przyspieszyć te procesy.

Zdaję sobie sprawę, że – zwłaszcza w przypadku mniejszych firm – może to być szczególnie uciążliwe, aby realizować wszystkie wymogi, które są na nie nakładane, na przykład wtedy, kiedy właśnie mają działania transportowe w swoim zakresie.

Jednocześnie musimy zadbać o sprawiedliwą i równą sytuację dla wszystkich, tak żeby ludzie mieli te same warunki. Nie mówimy tutaj o świadczeniu usług. To nie jest problem. Problemem jest nadużywanie tych usług. Jeżeli mamy pracowników, którzy nie otrzymują wynagrodzenia albo którzy pracują dużo więcej, niż to jest dozwolone prawem, albo gdy jakieś spółki służy, spółki krzaki, których nawet nie ma w Polsce, tylko mają siedzibę gdzie indziej, delegują osoby, które nie są zarejestrowane, nie mają żadnego zabezpieczenia socjalnego – to jest sytuacja, nad którą chcemy się pochylić. Nie chodzi o bezproblemowe świadczenie usług w Europie, tak żeby nie było barier. Chodzi o te nadużycia. To z nimi chcemy walczyć. Te nadużycia trzeba odpowiednio wykorzenić, tak aby zagwarantować wolne świadczenie usług.

Państwo dobrze wiedzą, że istnieją kraje, w których teraz prowadzone są bardzo żywe debaty na temat tego, czy swobodne świadczenie usług na pewno powinno zostać utrzymane. Komisja nie ma tu żadnych wątpliwości, natomiast musimy sprawić, aby warunki były takie same dla wszystkich, i wykorzenić nadużycia.

Jeśli dobrze zrozumiałem to, co pan mówił, pan wspominał chyba o dyrektywie o delegowaniu pracowników. Nowa dyrektywa, która wejdzie w życie, tworzy trochę więcej przestrzeni i zapewnia równe warunki, natomiast zapewniam pana, że będziemy pracować nad tym, aby to wszystko uprościć, ponieważ rozumiem, że tutaj możemy się jeszcze poprawić i taka poprawa moim zdaniem jest możliwa.

Jeszcze *à propos* tego dumpingu. Zgadzam się, że nie powinniśmy się posługiwać tym pojęciem bez końca, dlatego że mamy tutaj takie przeciwstawienie jednej części Europy drugiej. To nie o to chodzi. Chcemy po prostu zapewnić równe warunki dla konkurencyjności i zwalczać nadużycia. To nie zawsze musi się równać dumpingowi. Dumping istnieje wtedy, kiedy dochodzi do nadużycia. To się dzieje w różnych częściach Europy, również tutaj, tak myślę.

Jeśli chodzi o konferencję na temat przyszłości Europy, o której pan wspominał, wydaje mi się, że potrzebujemy szeroko zakrojonej dyskusji na temat zagadnień, które interesują obywateli Europy. To nie może być konferencja, która będzie mówiła tylko o kwestiach abstrakcyjnych. Wręcz przeciwnie, chcemy, aby ta konferencja dotyczyła tych spraw, które są ważne dla ludzi – a wymiar socjalny na pewno jest jednym z takich obszarów. Ważnym tematem jest ubóstwo, podobnie umiejętności i kwalifikacje. Dlatego te wszystkie tematy będą omawiane podczas konferencji na temat przyszłości Europy.

Z tego miejsca chciałbym państwa serdecznie zaprosić, uważam, że parlamenty krajowe mają tutaj wielką rolę do odegrania, jeżeli chodzi o decydowanie o przyszłym kształcie Europy. Ponieważ to wy jesteście blisko obywateli, blisko wyborców, a my musimy

bardzo uważnie słuchać, czego społeczeństwo od nas oczekuje. Nie możemy być odezwani od rzeczywistości. Wręcz przeciwnie, musimy tę rzeczywistość zawsze uwzględniać w debatach europejskich. Tak więc wymiar społeczny na pewno będzie elementem konferencji. Tak samo spójność społeczna.

Płace minimalne to też jest ważny temat, bo on przecież wiąże się z takimi równymi warunkami. Kiedy będziemy mieć większą konwergencję społeczną, Europa będzie lepsza. To będzie taka Europa, w której obywatele czują, że się o nich dba, że są zaopiekowani. Wydaje mi się, że dotychczas troszeczkę o tej konwergencji zapominaliśmy. Potrzebujemy dobrej konwergencji gospodarczej, ale potrzebujemy też odpowiedniej konwergencji w wymiarze społecznym. To wszystko musi iść jedno z drugim. Zakładam, że oczywiście nie w każdym kraju możemy mieć taki standard świadczeń jak w Luksemburgu. Wiem, że u nas jest naprawdę wysoki. Natomiast musimy sprawić, aby ta konwergencja była coraz większa w każdym kraju, ponieważ o tym właśnie mówi Europa, o to nam wszystkim chodzi, aby obywatele czuli, że są traktowani równo i sprawiedliwie.

À propos opodatkowania już się wypowiedziałem, że zabiorę ten temat ze sobą. Uważam, że jest to ważna sprawa. Komisja zawsze stała na stanowisku, że musimy obserwować, jakie jest opodatkowanie pracy oraz innych elementów, więc to jest temat, który też możemy uwzględnić w debacie na temat płac minimalnych.

Mają państwo rację – nie przyjechałem tutaj z jakąś konkretną propozycją. Jeszcze. Fundusz Sprawiedliwej Transformacji dysponuje konkretnym finansowaniem i są pieniądze, które już są wyalokowane i przeznaczone dla takich krajów jak Polska, ponieważ Polska jest krajem, który czeka wielka transformacja, więc nie ma wątpliwości, że musimy solidarnie o państwa zadbać, zwłaszcza gdy mówimy o regionach, które najbardziej, najdotkliwiej odczują tę transformację. Pan wspomniał o Śląsku. Elisa Ferreira, koleżanka, właśnie była na Śląsku. Ja też obiecuję, że tam pojadę, gdy tylko będziemy wiedzieć trochę więcej na temat tego, co będzie się działo w przyszłości, ponieważ teraz jesteśmy dopiero na samym początku drogi. Natomiast uważam, że musimy stworzyć atmosferę zaufania, musimy dać ludziom poczucie pewności, że będą wiedzieli, jaka ich czeka przyszłość za kolejne 20 lat. Nie wiem jeszcze, jak to osiągniemy, jak to zrobimy, jak to sfinansujemy. UE na pewno nie będzie mogła sfinansować wszystkiego sama. Na pewno trzeba będzie do tego zaprząć kapitał prywatny, inwestorów prywatnych. To wszystko jest taką mieszanką finansowania prywatnego i publicznego, ponieważ cała Europa się zmienia, a bez tego to się nam nie uda.

Moja odpowiedzialność jako komisarza do spraw społecznych zakłada, że każde euro, które będzie przeznaczone na Fundusz Sprawiedliwej Transformacji, będzie się równało 1,5 euro z Funduszu Socjalnego. Nie wiemy jeszcze dokładnie, jakie inwestycje będziemy czynić, jakie pieniądze będziemy wydawać w ramach Funduszu Sprawiedliwej Transformacji, natomiast na pewno jakoś te wydatki trzeba będzie pokryć. Na razie jeszcze nie jesteśmy na takim etapie, żeby znać konkretne szczegóły, ale chcemy dać ludziom pewność, że tak, na pewno takie świadczenie pomocowe będzie stworzone. Koleżanka, która była w Katowicach kilka dni temu, już zrobiła swoją pracę, więc ja na pewno za kilka dni tam nie polecę po raz drugi, natomiast na pewno kiedyś tam przylecę, jak już będę wiedział trochę więcej, jakie najskuteczniejsze działania możemy podjąć, aby wspomóc państwa w tej transformacji, zwłaszcza jeżeli chodzi o osoby młode. Nie mam żadnych wątpliwości.

Wspominałem już, że jesteśmy dopiero na samym początku drogi, i proszę mi wierzyć – te konkrety nadejdą. À propos finansowania, wiedzą państwo, co proponuje Komisja, mianowicie również w samym pakiecie budżetowym wieloletnie ramy finansowe też to uwzględniają – utrzymanie w dużej mierze funduszy spójności. W tej chwili przed nami trudne rozmowy. Jest nas 27 państw członkowskich i musimy się jakoś wszyscy pogodzić co do tego, jak te pieniądze będą wydane. Musimy mieć jednomyślną decyzję. To jest naprawdę trudne. Ciężko jest znaleźć właściwą równowagę. Natomiast jest dla nas niezwykle ważne, aby utrzymać w Europie solidarność, ponieważ bez tego Europa przestanie być Europą. Inwestowanie w solidarność nie jest korzyścią tylko dla tych osób, które są beneficjentami, koniec końców wszyscy będziemy beneficjentami takiego finansowania, wszystkie kraje europejskie. Musimy więc znaleźć optymalne rozwiąza-

nia. Natomiast na kolejnym spotkaniu obiecuję, że będę bardziej precyzyjny, będę mówił o konkretnych projektach oraz o konkretnych kwotach. To chyba wyczerpuje pytania. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Czy jeszcze mamy jakieś komentarze? Pytania? Dziękuję w takim razie. Zamykam dyskusję. Bardzo dziękuję panu komisarzowi za wizytę w Sejmie i na posiedzeniu Komisji do Spraw Unii Europejskiej, jak również za przedstawienie informacji. Zapraszamy oczywiście pana komisarza w przyszłości. Serdecznie dziękuję państwu za debatę na temat działań Polski w UE w zakresie budowy Europy socjalnej i sprawiedliwej.

Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję bardzo.

Komisarz do spraw miejsc pracy i praw socjalnych Nicolas Schmit:

Dziękuję bardzo.